

Der har gennem nogen tid været foretaget forskellige forsøg med amerikanske horn, der fungerer som sirene med varierende tonehøjde („McCloud-horn“ eller „wau-wau-horn“).

Justitsministeren har over for udvalget tilkendegivet, at spørgsmålet vil blive drøftet i en arbejdsgruppe, hvori bl. a. Falck vil blive repræsenteret.

Efter forslaget § 7, stk. 1, har justitsministeren hjemmel til at fravige lovens regler om udrykningskørsel.

Justitsministeriet har oplyst, at man i bekendtgørelsen om udrykningskørsel vil imødekomme ønsket om tilladelse til kørsel over midterrabat eller gennem åbninger på motorvej for udrykningskøretøjer.

Efter forslaget § 84 fastsættes køretøjers størst tilladte vægt og akseltryk administrativt. Ved fastsættelsen af disse regler er justitsministeriet indstillet på at imødekomme Falck's ønske om tilladelse til højere akseltryk ved fjernelse af havarerede køretøjer.

Foranstaltninger ved færdselsuheld.

Under udvalgets drøftelse om lovforslagets § 9, stk. 1, har man efterlyst justitsministerens nærmere beskrivelse af de pligter, der påhviler en trafikant, som med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld.

Ministerens har svaret, at efter forslaget vil fastlæggelsen af disse pligter ligesom hidtil skulle ske gennem domstolenes retsændelse.

Udgangspunktet for domstolenes vurdering vil være et skøn over, hvad en fornuftig og ansvarlig trafikant under de foreliggende omstændigheder bør finde er rimeligt.

Der må således antages at være pligt til at rydde kørebanen for tabte genstande, der er til fare for færdslen, jfr. bemærkningerne til lovforslaget p. 39.

Der må endvidere kunne være pligt til at alarmere andre, navnlig offentlige myndigheder o. lign., f. eks. et el-værk, om, at et uheld har medført nedfaldne ledninger på kørebanen.

Hvor der er umiddelbar fare for færdslen, kan der formentlig opstå pligt til i et kortere tidsrum, indtil politiet kommer til stede, at advare trafikanterne, f. eks. ved flagter, opstilling af advarselstrekant el. lign.

Nogen pligt til at foranstalte en færdselsregulering af politimæssig karakter kan bestemmelsen dog ikke antages at indebære.

Efter justitsministeriets opfattelse er den foreslåede bestemmelse, hvorefter det er overladt til domstolene at fastlægge reglens konkrete indhold, den mest hensigtsmæssige løsning. Det vil på grund af de mange forskellige situationer, der kan forekomme, næppe være muligt eller ønskeligt at fastlægge pligten mere entydigt. Retspraksis giver ikke grundlag for at antage, at bestemmelsen hidtil er anvendt på en måde, der kan give anledning til betænkeligheder.

Benyttelse af fodgængerfelt.

I henhold til lovforslagets § 10, stk. 5, skal fodgængere ved passage over kørebane eller cykelsti benytte fodgængerfelt, såfremt et sådant findes „i nærheden“. Ligeledes skal om muligt fodgængerbro eller -tunnel „i nærheden“ benyttes. Pligten til at benytte fodgængerfelt m. v. er ikke som i den gældende færdselslov tillige betinget af, at der er kørende færdsel af nogen betydning, idet man har fundet, at spørgsmålet om, hvorvidt denne betingelse er opfyldt, må bero på et vanskeligt skøn fra den gåendes side. Imidlertid må også spørgsmålet om, hvorvidt et fodgængerfelt er beliggende „i nærheden“ bero på et skøn fra den gående, og det har i udvalget være drøftet, om man burde fastsætte en bestemt afstand, der bør gælde i alle tilfælde.

Justitsministeren har oplyst, at den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med den internationale færdselskonvention og Nordisk Vejtrafik Komité's forslag til fællesnordiske færdselsregler og for så vidt angår kriteriet „i nærheden“ tillige i overensstemmelse med den gældende færdselslov. Et fodgængerfelt må efter ministeriets opfattelse anses for at ligge i nærheden, såfremt den gående uden større ulejlighed, f. eks. en større omvej, kan nå det. Inden for områder, hvor fodgængerfelter findes ved de fleste gadehjørner, vil den gående kun i undtagelsestilfælde være berettiget til at krydse kørebanen mellem to fodgængerfelter. Ministeren har tilføjet, at det næppe er muligt eller hensigtsmæssigt at fastsætte en bestemt afstandsregel, der skal gælde i alle tilfælde, og at en sådan regel i øvrigt også ville indebære, at den gående skal udøve et vanskeligt